

Ο Λόγος σαρκὸς ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

Memorabilis sanè est loquutio Johannis Theologi & Apocalyp̄ta, quando de Filio Dei ἐν σαρκὶ sermonem habens eum appellat ἀρνίον ἐσφαγμένον ἀπὸ καθάρσεως κόσμου (1), Agnum occisum ab origine mundi, quod sanè κατὰ τὸ ῥητὸν intelligi neq; potest, neq; ipse Theologus ita intelligendum præscripsit; sed occisus fuit in sacrificiis Patriarcharum, in holocaustis Leviticis, in typis & vaticiniis, nec peccemus, si addiderimus, in Veterum piorum suspiriis. Certè non diffitebitur ipse ille, de quo nobis sermo est, (& debet quidem esse semper) Salvator Christus, quando apud Lucam (2) ad suos, quos propter visionem sui tergemina παμμακάρατα prædicat & omnium beatissimos, dixit Apostolos, Multos Prophetas & Reges voluisse videre, quæ ipsi viderent, nec tamen vidisse; & voluisse audire, quæ ipsi audirent, nec tamen audivisse. Et quando apud Johannem Evangelistam (3) Judæis, de generibus Abrahami posteris, regerit, Abrahamum, Patrem ipsorum, ἀγαλλιάσασθαι (uti postea exultavit Maria virgo in Deo, salutari suo, & David iussit pios ita exultare) exultavisse, ut videret diem Filii-hominis (incarnationem in tempore sive ministerium Christi in bis terris). Suffragatur Magistro huic discipulus B. Petrus Apostolus, qui postquam post Ascensionem Christi in templo Hierosolymitano ad viros Israëlitæ dixisset (4), Omnes Prophetas (post Moysen, quem antea (5) singulariter alle-

ga-

(1) cap. XIII, v. 8. (2) cap. X, v. 23, 24. (3) cap. IIX, v. 56. (4) Act. III, v. 24. (5) l. cit. v. 22.